

Φίλες και φίλοι,
Συντρόφισσες και σύντροφοι της Κεντρικής μας Επιτροπής,

Συμφωνώ με την πρόταση του Προέδρου, Νίκου Ανδρουλάκη.

Είναι ενωτική και συντεταγμένη, όπως υποσχέθηκε στο Πολιτικό Συμβούλιο.

Έτσι λοιπόν, θέλω να ανακοινώσω σήμερα, επίσης συντεταγμένα και ενώπιον του κεντρικού οργάνου του Κινήματος, ότι θα είναι τιμή μου να διεκδικήσω την ψήφο των μελών και των φίλων μας, για να λάβω την εντολή να ηγηθώ του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

Θα είναι τιμή μου, διότι αντιλαμβάνομαι το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα ως τη φυσική συνέχεια μιας μεγάλης παράδοσης.

Της παράδοσης που ξεκινάει από τον Ελευθέριο Βενιζέλο.

Που πίστεψε, πρώτος, ότι η Ελλάδα μπορεί και θα σταθεί στα πόδια της. Και το πέτυχε.

Της προοδευτικής παράδοσης που πιστεύει ότι η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες.

Και ότι παρά τις δυσκολίες και τα εμπόδια δεν θα σταματήσει ποτέ να υπηρετεί αποκλειστικά τον Λαό και την Πατρίδα.

Αυτήν την σκυτάλη παρέλαβε ο Ανδρέας Παπανδρέου όταν ίδρυσε το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Όταν έθεσε ως όραμα του ΠΑΣΟΚ τον συνεχή αγώνα για την απελευθέρωση της Ελληνίδας και του Έλληνα σε εθνικό, κοινωνικό και ατομικό επίπεδο.

Ένα όραμα που αγκάλιασε κάθε προοδευτική Ελληνίδα και κάθε προοδευτικό Έλληνα από την Αριστερά και το Κέντρο μέχρι τις παρυφές της Δεξιάς.

Για τρεις λόγους:

Διότι ήταν κατανοητό, ειλικρινές και απάντησε στις ανάγκες της κοινωνίας.

Τόσο απλό, κατανοητό και σύγχρονο που απαντάει στις απαιτήσεις της κοινωνίας ακόμα και σήμερα.

Αυτήν την σκυτάλη καλούμαστε να σηκώσουμε τώρα, με την προοπτική να διεκδικήσουμε και να κερδίσουμε τις επόμενες εκλογές.

Μεταφράζοντας αυτήν τη βαριά παράδοση σε θέσεις, προτάσεις και λύσεις που αφορούν το σήμερα και το αύριο της Πατρίδας μας.

Έτοιμοι να κάνουμε μεγάλες μεταρρυθμίσεις, ξεκινώντας από εκείνες που αφορούν στη λειτουργία του κράτους.

Προτάσσοντας αυτές που αλλάζουν, το ίδιο το πολιτικό σύστημα.

Διότι, σήμερα στην Ελλάδα, από τον τρόπο που λειτουργεί η πολιτεία,

καταπατούνται έξι δικαιώματα τα οποία εμείς οφείλουμε άμεσα να αποκαταστήσουμε:

Το δικαίωμα να είμαστε όλοι ίσοι, απέναντι στον νόμο και το κράτος.

Το δικαίωμα στη Δημοκρατία και τη δυνατότητά μας να συνδιαμορφώνουμε το συλλογικό μας μέλλον.

Το δικαίωμα στην ασφάλεια και τη δυνατότητά μας να προγραμματίζουμε τη ζωή μας δίχως άγχος, χωρίς καταπίεση.

Τη δυνατότητα να προοδεύουμε, ατομικά και συλλογικά, μέσα από την άμεση και ελεύθερη πρόσβαση στη γνώση και τον πολιτισμό.

Το δικαίωμά μας να έχουμε ίσες ευκαιρίες στους πόρους της δημιουργίας και να δημιουργούμε ανάλογα με τις δυνατότητες και τις δεξιότητές μας.

Και τη δυνατότητά μας να εκπροσωπούμαστε επάξια στο διεθνές στερέωμα, εκεί που παίρνονται αποφάσεις που διαφεντεύουν τη ζωή μας.

Ισότητα.

Δημοκρατική συμμετοχή.

Κοινωνική απελευθέρωση.

Πρόοδος μέσα από την ελεύθερη πρόσβαση στη γνώση.

Δίκαιη διανομή του παραγόμενου πλούτου.

Ισόρροπη ανάπτυξη μεταξύ κέντρου και Περιφέρειας.

Μια Ελλάδα ισχυρή.

Αυτά, δεν είναι συνθήματα. Είναι ο γενετικός κώδικας της προοδευτικής παράταξης.

Διότι, σήμερα, αυτά τα δικαιώματα που προανέφερα έχουν βάνουσα καταπατηθεί από τις δυνάμεις της Συντήρησης, και από τις δύο πλευρές του πολιτικού φάσματος, με αποτέλεσμα να έχουμε τη μεγαλύτερη αύξηση ανισοτήτων σε εισόδημα, πλούτο και πρόσβαση στην εξουσία, από τη Μεταπολίτευση.

Το τι κατηγορίας πολίτες είμαστε, εξαρτάται από το ποιον ξέρουμε.

Και πόσο «ψηλά» βρίσκεται.

Το κοινωνικό κράτος, αντί να απελευθερώνει δυνάμεις και να δίνει δυνατότητες, κρατάει τον πολίτη όμηρο και προσφέρει pass.

Η πρόσβαση στη γνώση είναι, επισήμως πια, προνόμιο.

Το παραγωγικό μοντέλο, που βασίζεται σε μονοπώλια και στη φθηνή εργασία, έχει συρρικνώσει την παραγωγική μας βάση.

Η Ελλάδα σύρεται από τις εξελίξεις, αντί να ακολουθεί ενεργή εξωτερική πολιτική και να παίρνει πρωτοβουλίες, ως γέφυρα ηπείρων, λαών και πολιτισμών.

Και η συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων, είναι αποκλειστικό προνόμιο των ενοίκων του Μεγάλου Μαξίμου.

Κάτι που προσβάλλει ακόμη και τους προοδευτικούς ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας.

Φίλες και φίλοι,

Η διαφορά, ανάμεσα σε ένα συγκεντρωτικό κράτος και ένα κράτος στο οποίο συμμετέχουν ενεργά οι πολίτες, ανάμεσα σε ένα που επιδιώκει την εξάρτηση του πολίτη και εκείνο που απελευθερώνει δυνάμεις δίνοντάς τους δυνατότητες, ανάμεσα σε ένα παραγωγικό μοντέλο που περιμένει οι λίγοι να μοιράσουν τον πλούτο, όταν και όπως θέλουν, και ένα που λειτουργεί για όλους, ανάμεσα σε μια εθνική εξωτερική και αμυντική πολιτική που περιμένει τη μοίρα της και μία που συνεχώς διεκδικεί ρόλο στο διεθνές στερέωμα αποτελούν διαχρονικά τις θεμελιακές διαφορές μεταξύ Συντήρησης και Προόδου.

Μην ακούτε και μην πιστεύετε τις σειρήνες της Συντήρησης.

Οι ιδεολογίες δεν πέθαναν. Ούτε θα πεθάνουν.

Οφείλουμε όμως, συνέχεια να τις προσδιορίσουμε ξανά, κρατώντας τις διαχρονικές αρχές και αξίες μας αναλλοίωτες, και μεταφράζοντάς τις σε λύσεις, που αφορούν την κοινωνία και τις απαιτήσεις της σήμερα.

Μόνο έτσι θα καταφέρουμε να φέρουμε πίσω τα παιδιά μας, να αμβλύνουμε τα προβλήματα του δημογραφικού, και να ζωντανέψουμε ξανά την ελληνική ύπαιθρο.

Τρία προβλήματα που αλλοιώνουν επικίνδυνα τη μορφή και τον χαρακτήρα της κοινωνίας μας.

Όσοι έχετε παρακολουθήσει την πορεία μου μέχρι σήμερα ξέρετε ότι απέναντι σε αυτές τις ανισότητες και την καταπάτηση των δικαιωμάτων έχω προτάξει ένα νέο μοντέλο διοίκησης και ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης που θα θωρακίσουν το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας.

Ένα νέο μοντέλο διοίκησης και ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης που βασίζονται στην αρχή ότι, αν δεν αποσυγκεντρώσουμε την εξουσία, ο πλούτος θα συνεχίσει να συσσωρεύεται στο κέντρο, από όπου απορρέει.

Αν θέλουμε να σπάσουμε αυτό το απόστημα, το πρώτο που πρέπει να κάνουμε είναι να επιστρέψουμε την εξουσία εκεί όπου ανήκει.

Κοντά στον Λαό ώστε να κρίνεται από αυτόν.

Αν κάποτε είπαμε «ο Λαός στην Εξουσία», τώρα πρέπει να κάνουμε πράξη το «η Εξουσία στον Λαό».

Αυτή είναι η βασική αρχή της πολιτικής μου πρότασης, της «Αναγέννησης».

Ότι αν θέλουμε να πατάξουμε τις ανισότητες πρέπει πρώτα από όλα να αποσυγκεντρώσουμε την εξουσία σε θεσμούς, που λογοδοτούν σε εμάς τους πολίτες.

Μόνο έτσι θα καταφέρουμε να κάνουμε την κοινωνία συμμετοχο, να διευρύνουμε την παραγωγική βάση της Ελλάδας και να βάλουμε περισσότερες Ελληνίδες και Έλληνες στο νέο μοντέλο ανάπτυξής μας.

Για να το πετύχουμε αυτό, πρώτη μας δουλειά είναι να εντάξουμε στην εξίσωση της προόδου μας:

1. Την Τοπική Κοινωνία και Αυτοδιοίκηση
2. Τα Επιμελητήρια και τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις,
3. Τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα,
4. Θεσμούς που έχουν τη δυνατότητα να διαπραγματεύονται και να διοχετεύουν τα προϊόντα της ελληνικής αγροτικής γης στις διεθνείς αγορές.

Μόνο αγκαλιάζοντας κάθε θεσμική, συλλογική έκφραση της κοινωνίας μας, θα χτίσουμε μια πραγματικά «Πατριωτική Οικονομία».

Μια οικονομία που επενδύει στα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε Περιφέρειας, υποστηρίζει ενεργά τις ελληνικές επιχειρήσεις και τους εργαζόμενούς τους και μοιράζει τον πλούτο δίκαια σε κάθε γωνιά της Επικράτειας.

Μόνο αν αντιληφθούμε την εθνική μας πρόοδο πολυδιάστατα, τόσο ως δημιουργία κοινωνικού, πολιτισμικού όσο και οικονομικού πλούτου, θα σταματήσουμε να βλέπουμε την ελληνική κοινωνία και οικονομία για αυτό που είναι και θα αρχίσουμε να χτίζουμε αυτό που μπορούν να γίνουν.

Δηλαδή, μια κοινωνία και μια οικονομία σύγχρονες, έτοιμες να αντιμετωπίσουν τις μεγάλες, παγκόσμιες, προκλήσεις των καιρών:

το έλλειμμα Δημοκρατίας, το ψηφιακό χάσμα με τις μεγάλες ανισότητες σε γνώση και πρόσβαση στους πόρους της δημιουργίας, την κλιματική αλλαγή και το δημογραφικό.

Φίλες και φίλοι,

Το πλαίσιο αρχών που περιέγραψα βασίζεται στην ιδέα ότι η «Αναγέννηση της Ελλάδας» ξεκινάει από την «Αναγέννηση του ΠΑΣΟΚ».

Διότι οι παθογένειες που έχουμε να αντιμετωπίσουμε απαιτούν πρώτα από εμάς να αλλάξουμε και να υπηρετήσουμε την πολιτική αλλιώς.

Οι παρέες, ναι, γράφουν ιστορία.

Στην πολιτική, όμως, ιστορία γράφουν κόμματα ανοιχτά, δημοκρατικά, σύγχρονα.

Που καλωσορίζουν όσες και όσους αγωνιούν για το μέλλον και θέλουν να χτίσουν μια κοινωνία δίκαιη.

Έτσι, γύρω από ένα ΠΑΣΟΚ ανανεωμένο, «Αναγεννημένο», πιστό στις αρχές και τις αξίες του, μπορούμε να χτίσουμε τη μεγάλη παράταξη που θα ενώσει τις προοδευτικές δυνάμεις, σε όλο το πολιτικό φάσμα.

Που θα κοιτάξει άμεσα στα μάτια τη Συντήρηση και θα κερδίσει τις επόμενες εκλογές.

Όλα τα άλλα είναι σενάρια φαντασίας που θα μας αναλώσουν σε ατελείωτες συζητήσεις διαδικασιών και θα μας αποσπάσουν από το πρωταρχικό μας έργο:

Να μιλήσουμε ξανά στην καρδιά και την ψυχή της Ελληνίδας και του Έλληνα!

Ένα ΠΑΣΟΚ, όμως, αναγεννημένο πώς;

Κόμματα που αφουγκράζονται τις ανάγκες της κοινωνίας, ισχυροποιούν τα στελέχη τους, και τους δίνουν χρόνο και τρόπο να ακουστούν και να εισακουστούν.

Για αυτό, θέλω ένα ΠΑΣΟΚ που ξέρει να συνομιλεί με όλη και για όλη την κοινωνία.

Με τα Όργανά του να λειτουργούν σε όλα τα επίπεδα.

Που αξιοποιεί το υψηλό κοινωνικό απόθεμα που διαθέτει στους χώρους εργασίας, στα Επιμελητήρια, στους Επιστημονικούς Συλλόγους, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στα Συνδικάτα.

Που επιζητά την εμπειρία κάθε προοδευτικού αιρετού και παλιού Βουλευτή.

Ένα ΠΑΣΟΚ, του οποίου το Καταστατικό, δεν είναι απλά ένα κείμενο στην ιστοσελίδα μας, αλλά αντικείμενο σεβασμού από όλους μας, κάθε μέρα.

Ξεκινώντας από την ηγεσία.

Ένα ΠΑΣΟΚ οργανωμένο που γνωρίζει ποια είναι τα Μέλη του.

Αναγνωρίζει ποιοι είναι οι Φίλοι του.

Και όλοι μαζί γνωρίζουμε, ποια είναι τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις μας.

Που χτίζει, πάνω σε όποιο θετικό βήμα κάναμε τα τελευταία χρόνια. Και αρχίζει να κάνει άλματα.

Ένα ΠΑΣΟΚ, δηλαδή, που ξέρει πως να απευθύνεται και να συγκινεί τα 3.500.000 συμπολίτες μας που την τελευταία δεκαετία δεν έρχονται καν να ψηφίσουν.

Διότι τους ζητάει να συμμετέχουν στη λήψη των αποφάσεών του.

Έτσι, θα δείξουμε ότι εμείς αλλάξαμε, ώστε έτσι να αλλάξουμε την κοινωνία.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα δεν φοβάται τη Δημοκρατία.

Την τρέφει και τρέφεται από αυτήν.

Διότι, η Δημοκρατία είναι αναπόσπαστο μέρος αυτής της μεγάλης, προοδευτικής παράδοσης που υπηρετούμε και τέτοιες διαδικασίες, σαν την σημερινή, δεν μας φοβίζουν.

Είναι η καλύτερη απόδειξη ότι η καρδιά της δημοκρατικής παράταξης χτυπούσε, χτυπάει και θα χτυπάει πάντα εδώ!

Γιατί, αν ο Αντρέας μάς έμαθε πως το ΠΑΣΟΚ δεν είναι διάττοντας αστέρας, μια γυναίκα μάς έμαθε πώς να μην διαλυόμαστε στις δυσκολίες.

Να μένουμε ενωμένοι και να συνεχίζουμε!

Και κάθε μάχη, να μας βρίσκει ακόμα πιο ενωμένους, ακόμα πιο δυνατούς, όταν αυτή τελειώνει.

Αυτή είναι η παρακαταθήκη της αείμνηστης Φώφης Γεννηματά:

Μια ενότητα, που θα διασφαλίσει την Αναγέννηση του Κινήματος για την Αναγέννηση της Πατρίδας.

Ας μην έχουμε καμία αμφιβολία:

Τη βίαιη αναδιανομή εισοδημάτων και τη βάνουση υπονόμευση του κράτους δικαίου που ζούμε τα τελευταία χρόνια, δεν θα τα ανατρέψει ένας άνθρωπος.

Εμείς, που πιστεύουμε σε ένα ΠΑΣΟΚ που συνομιλεί με την κοινωνία, γνωρίζουμε ότι η νίκη έρχεται όταν υπάρχει ομάδα, υπάρχει οργάνωση, και παρά τις πληγές, υπάρχει ενότητα.

Το έχω δει να γίνεται το 2009.

Ξέρω ότι γίνεται.

Και ξέρω πώς να το κάνουμε!

Για αυτό, θέλω να κλείσω με μία έκκληση:

Ας κρατήσουμε όλοι την ψυχραιμία μας, στην υπηρεσία των αναγκών του Κινήματος.

Να μην ξεχνάμε ποτέ, πώς και τη Δευτέρα μετά την κάλπη, πάλι στο ίδιο κόμμα θα είμαστε, καλώντας όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις για να διεκδικήσουμε την εμπιστοσύνη του πολίτη.

Συμπεριφορές πόλωσης και τοξικότητας, συμπεριφορές που προσωποποιούν πολιτικές διαφορές και πολιτικοποιούν προσωπικές, δείχνουν σαν να μην πιστεύουμε ότι το ΠΑΣΟΚ θέλει και μπορεί να κερδίσει τις επόμενες εκλογές.

Ότι παλεύουμε μόνο για τις καρέκλες, μέσα σε έναν κλειστό μικρόκοσμο.

Εγώ πιστεύω, βαθιά μέσα μου, ότι μπορούμε και θα κερδίσουμε και αυτήν την μάχη, και τον πόλεμο απέναντι στις δυνάμεις που θέλουν την Ελλάδα στάσιμη, στην υπηρεσία των λίγων.

Και με κάθε τρόπο που έχω στη διάθεσή μου, θα εγγυηθώ τη διαδικασία και τη συνέχεια αυτής της μεγάλης Δημοκρατικής Παράταξης, την ημέρα μετά.

Από όπου και αν κρίνετε ότι οφείλω να στέκω.

Για αυτό λοιπόν, ζητώ να ηγηθώ της ευθύνης να παρουσιάσουμε ένα σχέδιο που θα γίνει κοινωνικά πλειοψηφικό, γιατί θα απαντάει πειστικά, στις ανάγκες του ελληνικού νοικοκυριού.

Να ηγηθώ της ευθύνης να απογειώσουμε, λειτουργικά, το κόμμα ώστε να φτάσουμε το σχέδιό μας σε κάθε ελληνική οικογένεια.

Και να την πείσουμε.

Και ζητώ να ηγηθώ της ευθύνης της ενότητας.

Μια ενότητα που θα ξανακάνει το ΠΑΣΟΚ σίγουρο για τον εαυτό του, έτοιμο, για μια ακόμα φορά, να ανοίξει, με ειλικρίνεια, την αγκαλιά του σε όλες τις προοδευτικές δυνάμεις, από την Αριστερά και το Κέντρο μέχρι τις παρυφές της Δεξιάς, για να διεκδικήσουμε μαζί και να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών και τη διακυβέρνηση της Πατρίδας μας!

Σχέδιο, για την κοινωνία. Κόμμα που ακούει την κοινωνία. Ενότητα με προοπτική.

Το τρίπτυχο της ευθύνης στο οποίο δεσμεύομαι.

Το τρίπτυχο που εγγυάται την επιτυχία όλων μας».